

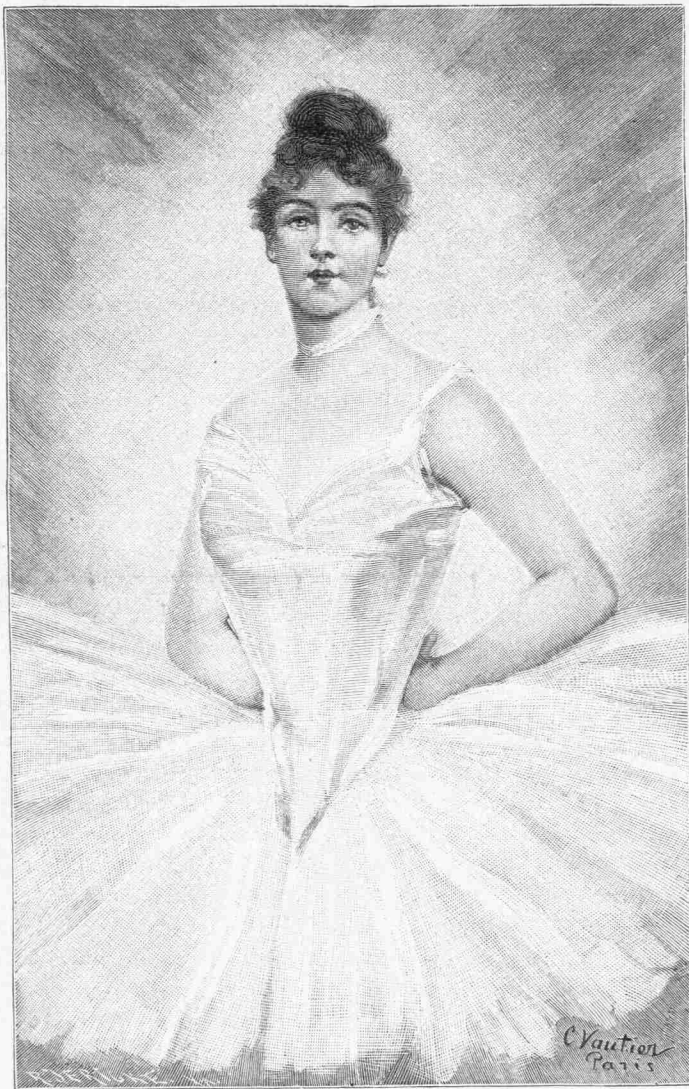
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ

Διήγημα

Μίγα κακὸν ὅτι δὲν δύναται τις νὰ ᾔῃαι μόνος. ΛΑΒΥΡΥΓΕΡΟΣ

...Ἰπάρχουσι μυστήρια μὴ θέλοντα ν' ἀποκαλυφθῶσιν. Ἄνθρωποι τὰς νύκτας ἀποθνήσκουσιν ἐπὶ τῆς κλίνης πλήρεις ἀπελπισίας ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ἀγωνιῶν ἐν τῷ λάρυγγι ἐξ αἰ-

ἤδη ἐκ μακρᾶς ἀσθενείας καὶ ἀνακτῶν τὰς δυνάμεις μου, διετέλουν εἰς μίαν τῶν εὐτυχῶν ἐκείνων διαθέσεων τῶν ἀποτελουσῶν τὸ ἀντίθετον ἀκριβῶς τῆς ἀνίας καὶ ἐξεγειρουσῶν τὰς

Η ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ

Ελξων Βοττ

τίας φρικωδῶν μυστηρίων τὰ ὅποια δὲν θέλουν ν' ἀπολυφθῶσιν. Ἐνίοτε, φεῦ! ἡ ἀνθρωπίνη συνείδησις πιέζεται ὑπὸ φορτίου φρικωδῶς βαρέος ὅπερ ἐν τῷ μόνῳ τάφῳ ἐναποθέτει. Οὕτω δὲ ἡ οὐσία τοῦ ἐγκλήματος ἀπομένει ἀνεξήγητος.

Πρὸ τινος περὶ τὰ τέλη φθινοπωρινῆς ἡμέρας, ἐκαθήμεν πρό τοῦ μεγάλου θολωτοῦ παραθύρου τοῦ καφενεῖου Δ... ἐν Λονδίνῳ. Ἀναλαβὼν

ἠθικᾶς ὀρέξεις ἐν ἐκτάκτῳ παροξυσμῷ, ἀφοῦ πλέον διελύθη ὁ καλύπτων τὴν πνευματικὴν ὄρασιν πέπλος ὑπότε τὸ ἡλεκτριζόμενον πνεῦμα τεραστίως ὑπερπηδᾷ τὴν συνήθη ἔντασίν του. Μὲ καθήδυνεν αὐτὴ ἔτι ἡ ἀναπνοή μου, καὶ ἀληθῆ ἀπόλαυσιν ἤντλουν ἐξ ἀντικειμένων ἀληθῶς ἀξίων οἴκτου. Πᾶν ὅ,τι ἔβλεπον ἤγειρεν ἐν ἐμοὶ ἐνδιαφέρον γαλήνιον, ἀλλὰ μεστὸν περιερ-